א) ב"ק יב. ב"ב סז., ב) סוטה יח. יבמות נח.,

נח.. ד) ובכת"י הגירסה יינה, הי נככת"י הגירסא פרט לארוסה ואלא וכו"], **ה**) ["זונסתרה באריא

ארוסה" ליתא בכת"י. וכ"ל

בתוד"ה אלא וגם מרש"י נראה דלא גרסינן לה],

ו) סוטה כח. מו: שבועות

ה. יבמות נח., ז) ספרי פ'

נשא, ה) [במדבר ה, כט],

נפת, ח) [בתדכר ה, כטן,

ע) [במוס' (מלפון רש"י)

נוסף כאן: קינא לה וכמו

כן מגלגלין שבועה דקרקע

אע"ם שלא שיין בהו

שבועהן, י) [שם שה, כן,

כן (לעיל (עיבן, ל) (לעיל

ברי (מיבן)

נכש"ש.

ס) [יבמות מ:], ע) [ל"ל

וכיון שנסתרה. רש"ש.

והר"ש מדעסויא מגיה וכיון

שוינתה], פ) [שם נח:], ל) [כדאיתא סוטה כד.], ל)

ק) ולעיל כה ע"בו,

ע"ב], מ) [וע"ע מוספות יבמות נח. ד"ה שומרת], נ) ניש להוסיף

סוטה כג: יבמות

:17 דצג א מיי׳ פ״א מהלכות

מכירה הלכה כ וסמג עשין פב טוש"ע חו"מ ימן קלב סעיף יב: ב מיי פ"ד מהלי סוטה הלי"ן: רצד דצה ג מיי שם פ"ב הלכה ב: הלכה ב: רצו ד מיי שם הל״ח ופ״ג הלי״ן:

מוסף רש"י

הלכה מ:

יצו

שנתן לו דמי כולן. דכיון דקיבל המוכר כל הדמים של עשר השדות הרי אשתעבוד כולהו ללוקח בשביל מעוחיו שנתן לו ודי לן בחוקת אחת מהן וכדמפרש טעמא דסדנא דארעא חד הוא, כל השדות אדוקין בגוף קרקע של עולם שהוא אחד וכמו שהחזיק בכולהו למי (רשב"ם ב"ב סו.). אפסר. משמר את הנהמה שם נג:). אמן אמן. הכלת שכועה (במדבר קכנת שכועה (בחובו ה כב) אמן על האלה וכו'. לכך הולרכה לכפול (סוטה יח.). שלא סטיתי ארוסה ונשואה. על ידי גלגול שנועה הוא מגלגל עליה זנות של אירוסין, אע"פ שלא היה בו קינוי, ומכאן לגלגול שנועה מן התורה (שם). ושומרת יבם וכנוסה. ואס היתה ינמתו וכנסה וקינא לה ונסתרה. מגלגל עליה שבועה שלא נטמאת כשהיא שומרת יבם (שם). ומים בודקין אותה על שתיהן דהא אי זנאי בעודה שומרת יבם אסורה עליו וכר' עקיבא מוקמינן לה במסכת סוטה (יח:) דאמר אין קידושין תופסין בחייבי לאוין, דמשי להפטן יבמה לשוק כאשת איש וכי היכי דאשת איש מיתסרא אגברא בזנות, שומרת יבם נמי מיתסרא איבמה, וכיון דמיתסרא עליה בת קינוי הוא (יבמות נח.). דקני לה. קינא לה והתרה בה אל . מסתרי עם איש פלוני ושומרת יבם. שקינל לה ינס (סוטה כג:). לא שותות. דמעטינהו קרל (שם). דנעינן מחת לישך (יבמות נות). ולא ניטלות כתובה. אם קינא לה ונסתרה, שהיא גרמה לאסור את עלמה עליו (שם). שנסתרה אחר קינוי, דמקינוי ואיסור לא אימעיט כדמפרש בגמרא ואפילו לית לן דרב המנוגא, ושומרת יבס שזינחה חוחרת ליבחה. נהי שרנטה נותנ ע מיבנה, מה דמוחרת מיהו לא בעי למינסב אשה זונה והיא הפסידה כתובתה וחומה שם). ונסתרה כשהיא ארוסה. ונשלה ומשקה ארוסה: יונטמט יונטקט לה (יבמות שם). מגוקה מעון. שלא כא עליה לאחר שנסתרה שהתורה אסרה עליו דכתיב והיא נטמאה (שם) שלא בא עליה משנאסרה עליו, האשה ההיא תשא עונה, שיבדקוה סמים (סומה כח.). אין איש מנוקה מעון. ניחוף

באישה האסורה לו בין מזו שנסתרה בין מאחרת

.(:TD DW)

במה דברים אמורים שנתן לו דמי כולם. ואם תאמר כלא חזקה נמי קנה מטעם כסף וי״ל דמיירי באתרא דלא קנו בכספא∝ וא"ת ומאי קאמר יפה כח חזקה מכח כסף והלא חזקה אינה מועלת

בלא כסף ואומר הר"ח דבמתנה מיהא קנה כולם כשהחזיק באחת מהן

בלא כסף וה"ר שמואל מאיברא פי׳ שנתן דמי כולם כגון שהמוכר היה חייב ללוקח מעות כבר והשתא ניחא דבאותם מעות לא היה קונה כי היכי דלא מלי לקדושי בהן איתתא לפי שהוא מלוה ? ה"נ לא מצי למיקני בהן קרקעב ובהאי נמי איכא יפה כח דחוקה שקונה בלא כסף:

עשר בהמות באפסר אחד. נראה דאיירי שכולן קשורין באפסר אחד והוא אחז בטלפיים או בשערה של אחת סמהןג ועלה קאמר מי לא קני השאר וה"ה בשדות בחזקה של אחת מהם קונה דלהא דמיא דאי החזיק באפסר ממש⊤ מאי מייתי מהא דילמא הכא שאני שהחזיק בכולןה ונראה דדוקא שנתן דמי כל הבהמות כי היכי דבעינן בשדות שנתן דמי כולן ומשני התם איגודו בידו כלומר ראוי היה להיות בידו אם ירלה לאחוז באפסר שכולן קשורים באפסר אחד ויקנה כולן השתא נמי הוי כמחוברות יחד אבל שדות אינו יכול לאחוז כולן כאחד: אמן מאיש זה אמן מאיש אחר כו'. וח"ת מנ"ל כל הני הא לא כתיב אלא תרי אמן וי"ל מחד אמן מפיק שפיר אלה ושבועה ואיש זה ואיש אחר שהרי אכל מה דכתיב בפרשה קאי ואלה ושבועה בהדיא כתיב בפרשה וכתיב נמי תחת חישך דמשמע בין מחיש זה בין מאיש אחר ואידך אמן קאי אארוסה ושומרת יבם דלא כתיבי נפרשהי : אלא דקני לה כשהיא ארוסה וקא משקי לה כשהיא נשואה.

ותחת אישך דקאמר רחמנא הכי

משמע כלומר שאת עכשיון תחת אישך

ואם תאמר מנ"ל לפרושי קרא הכי הא טומאה תחת אישך משמע שהסתירה היתה בנישואין וי"ל דה"ק דכי

היכי דמרבי מאיש י קינוי דאירוסין בריש פרק ארוסה (סוטה דף כד.) סכי נמי נרבה סתירה: ונקה האיש מעון אמר רחמנא. וח״ת לוקמה כגון שבא עליה בשוגג שלא ידע עד לאחר מכאן דנסתרה דכה"ג מנוקה מעון חשיב ליה דהא כי מוקי לה ע"י גלגול לאו מנוקה מעון הוא אם זינתה באירוסין אלא כיון דשוגג הוא מנוקה מעון קרינא ביה וי"ל דשאני הכא כיון שבשעת השקאה יודע שבא עליה בחיסור בין שבא עליה בשוגג בין שבא עליה במזיד לאו מנוקה מעון הוא אבל ע"י גלגול שאינו יודע בשעת השקאה מנוקה מעון קרינא ביה: הבי גרםי' אלא לאו ע"י גלגול. ולא גרסי' לקני לה כשהיא ארוסה ואיסתתרה ונכנסה לחופה וכו' אלא הכי גרסינן

"במה דברים אמורים שנתן לו דמי כולן אבל לא נתן לו דמי כולן לא קנה אלא כנגד מעותיו מסייע ליה לשמואל *דאמר שמואל מכר לו עשר שדות בעשר מדינות כיון שהחזיק באחת מהן קנה את כולן אמר רב אחא בריה דרב איקא תדע שאילו מסר לו עשר בהמות באפסר אחד ואמר ליה קני מי לא קני א"ל מי דמי התם איגודו בידו הכא אין איגודו בידו איכא דאמרי אמר רב אחא בריה דרב איקא תדע דלא קני אילו מסר לו עשר בהמות באפסר אחד ואמר לו זו קני מי קני מי דמי התם גופים מוחלקים הכא סדנא דארעא חָד הוא: ווּוְקְקִיםְ את הנכסים וכו': אמר עולא מנין לגלגול שבועה מז התורה שנאמר יואמרה האשה אמן אמן ותנן יעל מה היא אומרת אמן אמן אמן על האלה אמן על השבועה אמן אם מאיש זה אמן אם מאיש אחר אמן ישלא סטיתי ארוסה ונשואה ושומרת יבם וכנוסה האי ארוסה היכי דמי אילימא דקני לה כשהיא ארוםה וקא משקי לה כשהיא ארוסה והתנן יארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה מ"ם 2תחת אישך אמר רחמנא יוליכא אלא דקני לה כשהיא ארוסה יונסתרה כשהיא ארוםה וקא משקי לה כשהיא נשואה ימי בדקי לה מיא ונקה האיש מעון אמר רחמנא יבזמן שהאיש מנוקה מעון מים בודקים את אשתו אין האיש מנוקה מעון אין המים בודקים את אשתו "אלא ע"י גלגול אשכחן סומה דאיסורא ממונא מגלו יתנא דבי רבי ישמעאל ק"ו ומה סומה

במה דברים אמורים. דקנה בחזקה דשדה זו את שדה אחרת שאינה סמוכה לה בזמן שנתן לו כו' ומטלטלין הנקנין עם קרקע נמי כשדה שאינה סמוכה לה דמי והיינו דרבא: מסייע ליה לשמואל. הך דקתני כיון שהחזיק באחת מהן קנאן כולן: אגודו בידו. כולן אגודות באגד

זה שבידו: איכא דאמרי סדע דלא קני. וליתא דשמואל: וזו לא תיקני ל"ג: ואמר ליה זו קני מי קני. לשארא הא אמר זו. הכא נמי כי אחזקה בהא ואין השאר ניכרות עמה זו קני הוא: גופין מוחלקין. וכי אמר ליה זו קני הוא משמע ולא קנה השאר הכא לא זו קני הוא: ד**פדנא** דחרעה חד הוח. דהה כולה מחוברת: סדנת. טרינ"ק כמו סדן של נפחים כלומר עשת. וחיבור הקרקע חד הוא דהא כולה מחוברת: אמן אמן. יתירא למידרש ביה גלגול כדקא מסיים ואזיל אמן שלא סטיתי ארוסה ונשואה ולא אפשר לאוקמה אלא בגלגול: על האלה. ירכך נופלת וגו': השבועה. שהיה הכהן ואומר משביעני עליך שלא נטמאת כדכתיב (במדבר ה) והשביע אותה: כנוסה. שייך למיתני גבי יבמה. שומרת יבם ממתנת ומלפה ליבום כמו שמר את הדבר (בראשית לו) להכי שייך לשון כניסה כדכתיב (דברים כה) לא תהיה אשת המת החולה לאיש זר אלא יבמה יקחנה לחשה בביתו: אי נימא כו' ומשקה לה כשהיא ארוסה. ומילי מילי קתני ולא שתשבע על כולם כאחד וה"ק בין שהיא ארוסה בין שהיא נשואה יכול להשביעה ולהשקותה: לא שותות. אם נסתרו דבעינן תחת אישהח: ולא נוטלות לתובה. שהיא גרמה לעלמה ליחסר עליו: וקח משקה לה כשהיח נשוחה. על סתירת אירוסין: ונקה החיש. שלה בה עליה החר שנסתרה שנאסרה עליו בסתירה זו: ה"ג

אלא לאו ע"י גלגול. ולא גרסינן דקני לה כשהיא ארוסה ואסחתר ונכנסה לחופה כו': גלגול. שקינא לה כשהיא נשואה ונסתרה ומגלגל עליה שבועה על אירוסין אע"פ שלא היו ראוין לשבועה בפני עלמן שהרי לא ש קינא. ואי קשיא הויא לה לאוקמא בדקני לה ארוסה ואסתתרה ומשקה לה משנכנסה לחופה וקרינא בה תחת אישך וכגון שלא בא

עליה דהוה ליה מנוקה מעון הא בעי לאוקמא הכי במסכת יבמות (דף נת.) ואותיבנא עלה מבלעדי אישךי שקדמה שכיבת בעל לבועל ולח שקדמה שכיבת בועל לבעל הילכך אין לך להשביעה על זנות של אירוסין בשום ענין אלא ע"י גלגול דונות אירוסין קדמה שכיבת בועל הוא וביבמות איכא דמוקי לה כשבא עליה ארום בבית אביה ועולא לא סבירא ליה ההוא שינויא:

אלא לאו על ידי גלגול שקינא לה כשהיא נשואה ונסתרה וגלגל עליה שבועה על אירוסין אע״פ שלא היו ראוין לשבועה בפני עלמן שהרי לא קינא לה וכמו כן מגלגלין שבועה דקרקע אע"פ שלא שייך בהו שבועה ואי קשיא הוה ליה לאוקמיה בדקני לה כשהיא ארוסה ואיסתחר ומשקי לה כשנכנסה לחופה דקרינא בה תחת אישך וכגון שלא בא עליה דהוה ליה מנוקה מעון הא בעי לאוקמי הכי במסכת יבמות (דף נת.) ואוחיבנא עלה מבלעדי אישך שקדמה שכיבת בעל לבועל ולא שקדמה שכיבת בועל לבעל הילכך אין לך שבועה על זנות של אירוסין בשום ענין אלא ע"י גלגול דזנות אירוסין קדמה שכיבת בועל הוא וביבמות (ג"ז שס) איכא דמוקי לה כשבא עליה ארוס בבית אביה ועולא לא סבירא ליה האי שינויא דשינויא דחיקא הוא כן פירש הקונטרס וקשה דהא בשתעתין נתי ע"כ סמיך אההיא שינויא דקאמר אילימא דקני לה כשהיא ארוסה ומשקי לה כשהיא ארוסה תחת אישך אמר רחמנא פרט לארוסה ולמה ליה האי קרא הוה ליה למימר מבלעדי אישך ולא שקדמה שכיבת בועל לבעל אלא ש"מ סמיך אההוא שינויא דבא עליה ארוס בבית אביה א"כ הדרא קושיא לדוכתיה לכן נ"ל דהיינו טעמא דלא רצה לאוקמי בנכנסה לחופה ולא נבעלה דסבר לה כשמואל דאמרם אין חופה לפסולות וכיון ששנבעלה אין חופה תופסת בה ולא קרינא בה תחת אישך וא"ת לרב דאמרש יש חופה לפסולות א"כ יכול לאוקמה דקני לה כשהיא ארוסה ונכנסה לחופה ולא נבעלה א״כ גלגול שבועה מנ״ל וי״ל דנפקא ליה מאמן מאיש זה אמן מאיש אחר כלומר שאינה חייבת שבועה על אחר שהרי לא קינא לה ומגלגל עליה ע"י אחר וא"ח ועולא אמאי לא מפיק גלגול שבועה מאמן מאיש זה ומאיש אחר וי"ל דמהא לא נפקא דמגלגלין על קרקעות דהא דמגלגלין שבועה מאיש אחר היינו משום דאותו איש אחר שייך בו שבועה אם קינא אבל קרקע דלא שייך בה שבועה כלל אימא לא מגלגלין אבל השתא דמדמינן גלגול שבועה דקרקע לגלגול דארוסה ניחא שפיר דלגבי ארוסה נמי לא שייך בה שבועה אלא ע"י גלגול דוקא כדפרישית וא"ת לרב היכי מפיק גלגול שבועה מאיש אחר הא לא דמי לה כדפרישית וו"ל דסבר מאיש אחר דקאמר היינו אפי? מקטן 🗗 שאין מקנאין לה על ידו דלא שייך בו שבועה אפי׳ הכי מגלגלין ועולא ליח ליה האי סברא: ספק

תורה אור השלם

1. ובאו המים המאררים הָאֵלֶה בְּמֵעֵיךְ לַצְבּוֹת בָּטֶן וְלַנְפָּל יְרַךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן:

2. וְאַהְ כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נָטִמֵאת וַיִּתֵן אָישׁ בָּךְּ אֶת שְׁכָבְתּוּ מִבַּלְעֲדֵי אִישֵׁךְ: במדבר ה כ

ונקה האיש מעוו וָהָאִשָּה הַהָּוֹא תִּשָּׁא אֶת במדבר ה לא עונה:

> דעזי רש"י טרינ"ק [טרונ"ק]. .סדן, גזע

מוסף תוספות

י שכותבין את השטר. תוס' הרא"ש (עי' לעיל כו.). ב. כדאמר לקמן (מז.) בפרק האיש מקדש ושוין במכר שקנה ואי מלוה להוצאה ניתנה במה קנאו. ובתוק' הרא"ש כתב על פירוש זה. אבל לא משמע הכי. ג. דליכא מסירה אלא באותה שאחז אגבוו. ד. שכולן קשורות באפסר כולם. שס. ה. דשייכא מסירה על זו כמו על זו. תוס' טוך. ו. דהשתא לא ממעטינן מתחת אישך כיון דהשתא תוס' יכמות נת. ז. דדמי לקרקעות. תוס׳ הרא״ש.

תום' ר"י הזקן

קני כולם מי לא קני. פי׳ למאן דאית ליה ק . בהמה נקנית במסירה. וזו לא תקני. אלא זו קני מי קני, ופי׳ לשארא, דהא קאמר ליה זו. אפסר. קבישטר״ו בלעז. סדנא. כמו סדן של נפחים, כלומר הכל מדובק. ודין נתן לו עשר שדות בעשר מדינות

בחזקת הבתים שקונה כולם, וכ"כ הר"ם (פ"ח) (פ"א ה"כן. ומ"ש שם רבינו שמואל כתבנו שם. ואיתא נמי להא דשמואל בהמוכר את הבית (ב"ב סו, אן. ארוסה. וזה ודאי על (ידין גלגול שקנא לה כשהיא נשואה ונסתרה וקא משקי לה וקא מגלגל לה השתא אם שטתה כשהיא ארוסה. אבל ארוסה אינה שותה דתניא תחת אישך פרט לארוסה.